

वा० रा०

॥९४॥

॥२६॥ मेघरेखा मेघपंक्तिः ॥२७॥२८॥ अभिवाद्य चरणौ स्पृष्ट्वा प्रोक्षसे उक्षसे चने वर्तमानसामीप्ये लट् ॥२९॥ वाक्योपचारे वाक्यरचनायां ॥ रामा रमणीया ॥३०॥
॥३१॥ इति रामाभिरा० अयो० चतुश्चत्वारिंशः सर्गः ॥४४॥ ॥७॥ ॥७॥ इदानीं दूरमनुगच्छत्यौरजननिवर्तनमाह ॥ अन्विति ॥ वनवासाय
प्रयांतमित्यन्वयः ॥१॥ सुहृद्धर्मेण ॥ यमिच्छेत्पुनरायातं नैव दूरमनुव्रजेदित्युक्तिरूपेण ॥ ते अनुरक्ताः पौराः ॥२॥ तदनिवृत्तौ हेतुमाह ॥ अयोध्येति ॥३॥ याच्यमा

नार्हात्वं शोचितुं देवियस्यास्तेराघवः सुतः ॥ न हिरामात्परो लोके विद्यते सत्यथे स्थितः ॥२६॥ अभिवादयमानं तं दृष्ट्वा स सुहृदं सुतं ॥ मु
दाश्रुमोक्ष्यसे क्षिप्रं मेघरेखेव वार्षिकी ॥२७॥ पुत्रस्तेवरदः क्षिप्रमयोध्यां पुनरागतः ॥ कराभ्यां मृदुर्पीनाभ्यां चरणौ पीडयिष्यति
॥२८॥ अभिवादनमस्य तं शूरं स सुहृदं सुतं ॥ मुदा सैः प्रोक्ष्यसे पुत्रं मेघराजिरिवाचलं ॥२९॥ आश्वासयंती विविधैश्च वाक्यैर्वाक्यो
पचारे कुशला नवद्या ॥ रामस्य तां मातरमेव मुक्ता देवी सुमित्रा विरराम रामा ॥३०॥ निशम्य तल्लक्ष्मणमातृवाक्यं रामस्य मातुर्नरदे
वपत्न्याः ॥ सद्यः शरीरे विनशा शोकः शरद्वतो मेघ इवाल्पतोयः ॥३१॥ इत्यार्षेरा० वा० अ० चतुश्चत्वारिंशः सर्गः ॥४४॥ ॥७॥
अनुरक्तमहात्मानं रामं सत्यपराक्रमं ॥ अनुजग्मुः प्रयांतं तं वनवासाय मानवाः ॥१॥ निवर्तिते तीव्रबलात्सुहृद्धर्मेण राजनि ॥ नैव ते सं
न्यवर्तत रामस्यानुगतारथं ॥२॥ अयोध्यानि लयानां हि पुरुषाणां महायशाः ॥ बभूव गुणसंपन्नः पूर्णचंद्र इव प्रियः ॥३॥ स याच्यमानः
काकुत्स्थस्ताभिः प्रकृतिभिः स्तदा ॥ कुर्वाणः पितरं सत्यं वनमेवान्वपद्यत ॥४॥ अवक्षमाणः स स्नेहं च क्षुपाप्रपिबन्निव ॥ उवाच रामः स
स्नेहं ताः प्रजाः स्वाः प्रजा इव ॥५॥ या प्रीतिर्बहुमानश्च मय्ययोध्यानिवासिनां ॥ मत्प्रियार्थं विशेषेण भरते सा विधीयतां ॥६॥ सहिकल्या
णचारित्र्यैः केकेय्यानंदवर्धनः ॥ करिष्यति यथावद्वः प्रियाणि च हितानि च ॥७॥ नः प्रतिनिवृत्तिमिति शेषः ॥ ताभिः प्रकृतिभिः अनुरक्ततमप्रजाभिः ॥
सत्यं सत्यवतं ॥४॥ स्वाः प्रजा इव स्वपुत्रानिव ॥५॥ अयोध्यानिवासिनां युष्माकमिति शेषः ॥६॥ प्रियाणि ऐहलौकिकसुखजनकानि हितानि परलोकसुखजनकानि ॥७॥

अ० का०

॥९४॥